Dosarul nr. 8r-8/24 Judecătoria Chișinău sediul Ciocana
1-22044329-02-8r-21022023 Judecător Mazureț Roman

D E C I Z I E

15 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,
în componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Cecan Silvia
Judecătorii Pascari Roman și Roșca Constantin

judecând în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de către *avocatul Ciobanu Vadim în interesele lui Munteanu Nicolae* împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 25 iunie 2024, prin care a fost admis pațial demersul Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind recunoașterea și punerea în executare a sentinței penale nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dîmbovița, România, îndreptată prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019 și a sentinței penale nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011, adoptate în privința condamnatului MUNTEANU Nicolae.

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T:

1. La data de 24 octombrie 2023, Ministerul Justiţiei al RM a înaintat Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana un demers, prin care a solicitat recunoașterea și executarea pe teritoriul Republicii Moldova a sentinței penale nr. 1345 din 20.11.2018 a Tribunalului Dâmbovița, îndreptată material prin încheierea pronunțată în cauza dată la data de 20.12.2028, și rămasă definitivă prin decizia penală nr. 997 din 12.11.2019 a Curții de Apel Ploiești (România), prin care cet. Munteanu Nicolae a fost condamnat la o pedeapsă de 4 ani și 6 luni privațiune de libertate, pentru săvârșirea infracțiunilor de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, instigare la infracțiunea de contrabandă, infracțiuni de contrabandă, prevăzute de legea penală a României.

Din esenţa demersului rezultă că, condamnatul MUNTEANU Nicolae, născut la 15.06.1986, în temeiul art. 12 alin. (1) din Legea nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000 cu privire la cetăţenie, este cetăţean al Republicii Moldova.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 25 iunie 2024, s-a admis parțial demersul Ministerului Justiției privind recunoașterea și executarea pe teritoriul Republicii Moldova a sentinței penale nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dîmbovița, România, îndreptată prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019 și a sentinței penale nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011, adoptate în privința condamnatului MUNTEANU Nicolae, născut la 15.06.1986.

S-a recunoscut și s-a pus în executare sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011, în baza căreia, Munteanu Nicolae a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 255 alin. (1) Cod penal al României, cu referire la art. 7 alin. (2) din Legea 78/2000; art. 270 alin. (3) din Legea 86/2006 și art. 2961 lit. 1) din Legea nr. 571/2003, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de un an și 6 luni (cu includerea în termenul pedepsei stabilite a duratei reținerii și arestării preventive de la 12.11.2010 până la 23.02.2011), în baza art. 64 lit. a), teza II-a și lit. b) Cod penal al României, fiindu-i stabilită pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi pe durata executării pedepsei, pe un termen de un an și 6 luni (art. 255 alin. (1) din Codul penal al României cu referire la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 - 8 luni închisoare; art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 - un an și 6 luni închisoare și art. 296^1 lit.l) din Legea nr. 571/2003 - un an închisoare).

În baza sentinței penale sus-indicate, Munteanu Nicolae va fi considerat condamnat în baza art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova, cu preluarea executării pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 65 alin. (3) Cod penal, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 8 luni, cu includerea în termenul pedepsei stabilite durata reținerii și arestării preventive de la 12.11.2020 până la 23.02.2011.

S-a recunoscut și s-a pus în executare sentința penală nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dîmbovița, România, îndreptată prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019, în baza căreia Munteanu Nicolae a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 323 din Codul penal al României (redacția anului 1968), art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României; art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006; art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României; art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României; art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani (cu includerea în termenul pedepsei stabilite

durata reținerii de la 17.04.2015 până la 18.04.2015), în baza art. 64 lit. a), teza II-a și lit. b), c) din Codul penal al României, fiindu-i stabilită pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani (art. 323 din Codul penal al României (redacția anului 1968) - 3 ani închisoare; art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României - 2 ani închisoare și pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani; art. art. 270 alin. (2) din Legea 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României - 2 ani închisoare și pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani; art. 270 alin. (3) din Legea 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României - 2 ani închisoare și pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani). Totodată, potrivit art. 83 din Codul penal al României, s-a dispus revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei penale aplicate prin sentința din 21.03.2011, emisă de Tribunalul Vaslui, România, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, în baza art. 71, art. 64 lit. a), teza II-a și lit. b), c) din Codul penal al României, fiindu-i stabilită pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi pe durata executării pedepsei.

În baza sentinței penale indicate supra, Munteanu Nicolae va fi considerat condamnat în baza art. 248 alin. (5) lit. b) și d) din Codul penal (în redacția până la modificările din 16.12.2020, în vigoare din 01.01.2021) din Codul penal al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 46, art. 42 alin. (3) (persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat și a dirijat activitatea acesteia) și alin. (4) al art. 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal (în redacția de până la modificările din 16.12.2020, în vigoare din 01.01.2021), cu aplicarea art. 10 din Codul penal, preluarea executării pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 65 alin. (3) Codul penal cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani. Conform art. 46, art. 42 alin. (2) și (3) (persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat și a dirijat activitatea acesteia) și alin. (5) al art. 248 lit. b) și d) din Codul penal (în redacția până la modificările din 16.12.2020, în vigoare din 01.01.2021) cu aplicarea art. 10 din Codul penal, cu preluarea executării pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 65 alin. (3) din Codul penal, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 85 din Codul penal (prin cumulul pedepselor stabilite prin sentința penală nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dîmbovița, România,

îndreptată prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019 și sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011), în privința lui MUNTEANU Nicolae s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 8 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul pedepsei stabilite a perioadei reținerii de la 17.04.2015 până la 18.04.2015, cu includerea în termenul pedepsei stabilite a perioadei aflării lui MUNTEANU Nicolae în stare de arest preventiv și reținere de la 12.11.2010 până la 23.02.2011 și perioada aflării în arest preventiv în Ucraina de la 06.01.2017 până la 14.02.2017, în baza art. 65 alin. (3) din Codul penal, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

În rest, celelalte capete ale demersului s-au respins, pentru motivele invocate în partea motivatoare a prezentei încheieri. Prezenta încheiere urmează a fi pusă în executare la intrarea acesteia în vigoare.

2.1. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 26 iunie 2024, s-a corectat omisiunea admisă în partea dispozitivă a încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) nr. 8-16/23 din 25 iunie 2024 și s-a inclus pasajul: „În temeiul art. 84 din Codul penal (pentru concurs de infracțiuni stabilite prin sentința penală nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dîmbovița, România, îndreptată prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019), în privința lui MUNTEANU Nicolae se stabilește o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.”, care urmează a fi plasat anterior stabilirii pedepsei definitive prin cumularea ambelor sentințe penale în temeiul art. 85 Cod Penal RM.

3. *Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 25 iunie 2024, avocatul Ciobanu Vadim în interesele lui Munteanu Nicolae,* a declarat recurs la data de 08 iulie 2024 prin poștă electronică, în termen legal, ținând cont că ultimul a primit încheierea recurată la data de 25 iunie 2024, fapt confirmat prin semnătura din recipisa de la f.d.104. Prin recursul înaintat, avocatul a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 25 iunie 2024, adoptată în cauza Munteanu Nicolae și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că încheierea nominalizată o consideră neîntemeiată și ilegală, respectiv urmează a fi casată or, prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional), a fost exclusă agravanta: *săvârşită de două sau mai multe persoane*, respectiv acțiunile lui Munteanu Nicolae puteau fi încadrate doar în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Totodată, dat fiind faptul că infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, este o infracțiune ușoară în temeiul art. 16 alin. (2) din Codul penal, termenul de prescripție al executării pedepsei penale prevăzut la art. 97 din Codul penal, a expirat, respectiv sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011, nu putea fi recunoscută pe teritoriul Republicii Moldova.

De asemenea menționează că la pronunțarea încheierii contestate, instanța de judecată a ignorat prezența circumstanțelor atenuante în acțiunile lui Munteanu Nicolae, iar ca urmare nu a aplicat efectele circumstanțelor atenuante potrivit prevederilor art. 78 din Codul penal și ca consecință a individualizat greșit pedeapsa stabilită lui Munteanu Nicolae.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că Munteanu Nicolae, se află la primul conflict cu legea penală, anterior, nefiind condamnat, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art. 75 alin. (1) din Codul penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.

Totodată, notează că prin prisma prevederilor art. 7, 61, 75 și 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare lui Munteanu Nicolae, instanța de fond nu a analizat scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

La stabilirea pedepsei lui Munteanu Nicolae, instanța de fond nu a ținut cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, cât şi de datele referitoare la persoana acestuia, prin urmare chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, la caz se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

La caz, urmează de reținut că Munteanu Nicolae la locul de trai și la locul de studii este caracterizat pozitiv, anterior niciodată nu a fost atras la răspundere penală sau contravențională, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, iar, aceste circumstanțe indică asupra faptului că instanța urmează să aplice o pedeaspă mai blândă inculpatului Munteanu Nicolae.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, notează că instanța de fond nu a reținut că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune condamnatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor sale, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările acesteia, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

La caz, instanța de fond a individualizat pedeaspa lui Munteanu Nicolae, prin prisma „prețului” pe care acesta ar tebui să-l plătească pentru fapta comisă, ori acest fapt se deduce însăși din motivarea instanței de fond. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege. Însă, la caz, instanța de fond a individualizat în mod subiectiv, în baza propriilor percepții, pedeapsa stabilită lui Munteanu Nicolae.

Susține că în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de fond nu a ținut cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia

celei de a 482- a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

În continuare indică că, în Rezoluția Consiliului Europei nr. (65) 1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99) 22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale. De asemenea Consiliul Europei în preambulul Regulilor Penitenciare Europene reiterează că privarea de libertate a persoanei trebuie să fie o soluţie „ultimo ratio”. Într-o altă recomandare adresată statelor membre, Consiliul Europei stabileşte că: privarea de libertate trebuie considerată o sancţiune sau măsură extremă şi, de aceea, trebuie impusă numai când, din cauza gravităţii infracţiunii, orice altă sancţiune sau măsură ar fi evident inadecvată. Aplicarea pedepsei cu închisoare trebuie să fie ultima soluție a instanței şi doar în cazul în care o altă pedeapsă nu va atinge scopul acesteia.

Urmând ideea că pedeapsa cu închisoarea ar trebuie privită ca o pedeapsă de ultimă instanță, Codul penal al Republicii Moldova, în conformitate cu jurisprudența CtEDO și Recomandarea nr. R(92)17, impune instanței să argumenteze și să motiveze caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În speță, instanța de fond nu a argumentat și motivat caracterul excepțional al pedepsei cu închisoarea și imposibilitatea condamnării lui Munteanu Nicolae cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei potrivit art. 90 din Codul penal, însă restabilirea echităţii sociale, corectarea lui Munteanu Nicolae, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, este posibilă fără privarea acestuia de libertate, or, careva motive sau circumstanțe excepționale pentru aplicarea pedepsei cu închisoare nu au fost stabilite.

Totodată, menționează că în privința lui Munteanu Nicolae nu a fost înaintată careva acțiune civilă, iar această circumstanță de asemenea urmează a fi apreciată la stabilirea modului de executare a pedepsei de către inculpat.

În speță, consideră că în privința lui Munteanu Nicolae, este posibilă aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal [Condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei], care va fi una rezonabilă şi echitabilă în raport cu fapta imputată acestuia, or suspendarea condiționată a executării pedepsei constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin sentința de condamnare de a suspenda, pe o anumită durată şi în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței

de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe şi asupra modului de executare. Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 din Codul penal se referă la: pedeapsa aplicată şi natura infracțiunii; circumstanțele cauzei şi persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins şi fără executarea acesteia.

Reieșind din circumstanțele stabilite, concluzionează că corectarea şi reeducarea lui Munteanu Nicolae, în spiritul atitudinii cinstite faţă de îndeplinirea întocmai a legilor, a respectării regulilor de convieţuire socială, reieşind din principiul umanismului prevăzut la art. 4 din Codul penal, este posibilă fără executarea reală a pedepsei.

Totodată, Munteanu Nicolae, aflându-se în perioadă de probaţiune, eventual va avea posibilitatea reală de a munci și a achita impozite, de a fi aproape de familia și copii săi, iar, în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave, inclusiv în adresa membrilor familiei sale.

Aşadar, susține că în situația din speță urmează a se reține că instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condiţiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

La fel urmează a se reține că, instanța de fond nu s-a expus deloc nici asupra poziției apărării care în dezbateri judiciare în instanța de fond a solicitat aplicarea în privința lui Munteanu Nicolae a prevederilor art. 90 din Codul penal.

În concluzie, constată că instanța de fond a individualizat greșit pedeapsa aplicată lui Munteanu Nicolae, consecutiv nu a argumentat și motivat caracterul excepțional al pedepsei cu închisoarea stabilită lui Munteanu Nicolae și imposibilitatea aplicării condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei potrivit art. 90 din Codul penal, astfel, constată că instanţa de fond la examinarea cauzei a comis erori de drept, pronunţând soluţia sa fără respectarea prevederilor legale ale Codului penal și Codului de procedură penală, a jurisprudenţei CtEDO, precum şi a practicii judiciare stabilite.

Sub acest aspect, consideră că argumentele invocate în prezenta cerere de recurs şi-au găsit confirmare şi se atestă că instanţa de fond a individualizat greșit

pedeapsa aplicată inculpatului Munteanu Nicolae, consecutiv nu a argumentat și motivat caracterul excepțional al pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului și imposibilitatea aplicării condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei potrivit art. 90 din Codul penal, de asemenea greșit a dispus că Munteanu Nicolae va fi considerat condamnat în baza art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova, cu preluarea executării pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 65 alin. (3) Cod penal, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 8 luni, cu includerea în termenul pedepsei stabilite durata reținerii și arestării preventive de la 12.11.2020 până la 23.02.2011, de aceea hotărârea instanţei de fond urmează a fi casată.

Or, potrivit art. 20 a Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectiva din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertățile și interesele acesteia au fost violate.

Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus constată că ultimele nu au fost respectate întocmai de către instanță ceea ce a dus la emiterea unei încheieri nemotivate.

La fel consideră că argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței de fond de furnizare a unui răspuns explicit la un șir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin. (1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a ști dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, și în ultimul caz, cauzele acestei respingeri.

Elucidarea tuturor împrejurărilor expuse supra are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru casarea încheierii atacate și remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată, deoarece erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs.

4. Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Procurorul, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, recurentul și reprezentantul acestuia au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe sau completări la cererea de recurs.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate

măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art. 447 alin. (1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

La data de 13 februarie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus prin poștă electronică o cerere prin care a solicitat respingerea recursului înaintat și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 25 iunie 2024, or aceasta este legală și întemeiată, fiind pronunțată în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

Ulterior, la 13 martie 2025, procurorul în Secția asistență juridică și cooperare internațională a Procuraturii Generale, Panico Igor a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului înaintat de avocatul Ciobanu Vadim în interesele lui Munteanu Nicolae ca fiind nefondat, cu menhținerea hotărârii atacate.

5. Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

Potrivit art. 448 alin.(1) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs*.

În conformitate art.449 din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător*.

6. Examinând motivele recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul penal consideră justificată respingerea recursului cu menținerea încheierii contestate, pentru considerentele care urmează a fi expuse mai jos.

Conform art. 449 alin.(1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Potrivit art. 558 alin.(1) din Codul procedură penală, *hotărîrile penale definitive pronunţate de instanţele judecătoreşti din străinătate, precum şi cele care sînt de natură să producă, potrivit legii penale a Republicii Moldova, efecte*

juridice, pot fi recunoscute de instanţa naţională, la demersul ministrului justiţiei, în baza tratatului internaţional sau a acordului de reciprocitate.

Alin. (2) al articolului enunțat prevede că *hotărîrea penală a instanţei unui stat străin poate fi recunoscută numai dacă sînt respectate următoarele condiţii: 1) hotărîrea a fost pronunţată de o instanţă competentă; 2) hotărîrea nu contravine ordinii publice din Republica Moldova; 3) hotărîrea poate produce efecte juridice în ţară potrivit legii penale naţionale; 4) hotărârea nu contravine condiţiilor speciale prevăzute de Legea nr.371/2006 cu privire la asistenţa juridică internaţională în materie penală.*

7. În situația din speță Colegiul penal constată faptul că *Munteanu Nicolae a fost condamnat prin sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011*, în baza infracțiunilor prevăzute de art. 255 alin. (1) Cod penal al României, cu referire la art. 7 alin. (2) din Legea 78/2000; art. 270 alin. (3) din Legea 86/2006 și art. 296^1 lit. 1) din Legea nr. 571/2003, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de un an și 6 luni (cu includerea în termenul pedepsei stabilite a duratei reținerii și arestării preventive de la 12.11.2010 până la 23.02.2011), în baza art. 64 lit. a), teza II-a și lit. b) Cod penal al României, fiindu-i stabilită pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi pe durata executării pedepsei, pe un termen de un an și 6 luni (art. 255 alin. (1) din Codul penal al României cu referire la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 - 8 luni închisoare; art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 - un an și 6 luni închisoare și art. 296^1 lit.l) din Legea nr. 571/2003 - un an închisoare).

Totodată, potrivit art. 81 alin. (1) Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei de un an și 6 luni închisoare, cu stabilirea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de 3 ani și 6 luni.

Respectiv, cu referire la sentința sus enunțată Colegiul penal reține că, faptele pentru care este condamnat *Munteanu Nicolae* constituie infracțiuni și potrivit Codului penal al Republicii Moldova și urmează a fi încadrate în prevederile art.325 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu preluarea executării pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 65 alin. (3) Cod penal, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 8 luni, cu includerea în termenul pedepsei stabilite durata reținerii și arestării preventive de la 12.11.2020 până la 23.02.2011.

Cât privește faptele pentru care *Munteanu Nicolae* a fost condamnat în temeiul art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 și art. 296 lit. l) din Legea nr. 571/2003, acestea nu pot fi calificate în baza art. 248^2 din Codul penal al Republicii Moldova, deoarece această infracțiune a fost introdusă în Codul penal prin Legea nr. 257 din 16.12.2020, în vigoare din 01.01.2021, iar fapta infracțională a fost săvârșită în

anul 2010, iar, potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv, însă aceasta constituie infracțiunea prevăzută de art. 250 Cod penal al Republicii Moldova, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar termenul de prescripție de tragere la răspundere penală conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal al Republicii Moldova este de 2 ani.

Colegiul penal reține că potrivit materialelor prezentate de către Ministerul Justiției se atestă că infracțiunea a fost comisă la data de 11.11.2010, iar sentința de condamnare în privința lui Munteanu Nicolae a fost emisă la 21.03.2011 și a rămas definitivă la 04.04.2011, astfel, termenul de prescripție al tragerii la răspundere penală nu a expirat. Totodată, conform prevederilor art. 97 alin. (1) lit. a) Cod penal al Republicii Moldova, termenul prescripției executării pedepsei este de 2 ani, care a expirat potrivit art. 97 alin. (3) la 10.06.2013 (conform sentinței nr. 1345 din 20.11.2018, emisă de Tribunalul Dîmbovița, România, îndreptată prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019 infracțiunea a fost consumată la 10.06.2011).

Însă, deoarece Munteanu Nicolae a fost anunțat în căutare națională (de către autoritățile competente ale României) la 13.11.2019 și internațională la 26.11.2019, termenul de prescripție a executării pedepsei nu a fost suspendat, de asemenea, nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar întrerupe sau ar suspenda curgerea termenului de prescripție pe teritoriul Republicii Moldova, drept urmare, termenul de prescripție al executării pedepsei penale prevăzute la art. 250 din Codul penal al Republicii Moldova a expirat.

7.1. Concomitent Colegiul reține că, *potrivit sentinței penale nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dâmbovița, România, îndreptată material prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019, condamnatul Nicolae Munteanu a fost condamnat* pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 323 din Codul penal al României (redacția anului 1968), art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României; art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006; art. 33- 34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României; art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României; art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani (cu includerea în termenul pedepsei stabilite durata reținerii de la 17.04.2015 până la 18.04.2015), în baza art. 64 lit. a), teza II-a și lit. b), c) din Codul penal al României, fiindu-i stabilită pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani (art. 323 din Codul penal al României (redacția anului 1968) - 3 ani închisoare; art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României - 2 ani închisoare și pedeapsa complimentară sub formă

de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani; art. art. 270 alin. (2) din Legea 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României - 2 ani închisoare și pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani; art. 270 alin. (3) din Legea 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României - 2 ani închisoare și pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi, pe un termen de 2 ani).

Totodată, potrivit art. 83 din Codul penal al României, s-a dispus revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei penale aplicate prin sentința din 21.03.2011, emisă de Tribunalul Vaslui, România, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, în baza art. 71, art. 64 lit. a), teza II-a și lit. b), c) din Codul penal al României, fiindu-i stabilită pedeapsa complimentară sub formă de interzicere a executării unor drepturi pe durata executării pedepsei.

8. Respectiv, cu referire la sentința sus enunțată Colegiul penal reține că, acțiunilor lui Nicolae Munteanu potrivit prevederilor art. 323 din Codul penal al României (redacția anului 1968), nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 284 din Codul penal al Republicii Moldova (Crearea sau conducerea unei organizații criminale), din care considerent în această parte instanța de fond, întemeiat a stabilit că sentința în partea nominalizată nu poate fi recunoscută pe teritoriul Republicii Moldova.

Cu referire la faptele pentru care Munteanu Nicolae a fost condamnat în temeiul art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României și art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României, acestea nu pot fi calificate în baza art. 248^1 din Codul penal al Republicii Moldova, deoarece această infracțiune a fost introdusă în Codul penal prin Legea nr. 257 din 16.12.2020, în vigoare din 01.01.2021, iar fapta infracțională a fost săvârșită în perioada de timp 2007 - 2011 fiind consumată la 10.06.2011, iar, potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv, dar constituie infracțiune prevăzută și pedepsită potrivit art. 248 alin. (5) lit. b) și d) din Codul penal (în redacția Legii de până la modificările din 16.12.2020, în vigoare din 01.01.2021) din Codul penal al Republicii Moldova.

Iar, faptele pentru care Munteanu Nicolae a fost condamnat în temeiul art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, art. 33-34 lit. b), art. 5 din Codul penal al României, Colegiul reține că acestea nu pot fi calificate în baza art. 248^2 din Codul penal al Republicii Moldova, deoarece această infracțiune a fost introdusă în Codul penal prin Legea nr. 257 din 16.12.2020, în vigoare din 01.01.2021, iar fapta infracțională a fost săvârșită de către Munteanu Nicolae în anul 2010, iar, potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv, dar

constituie infracțiune prevăzută de art. 250 din Codul penal al Republicii Moldova care face parte din categoria infracțiunilor ușoare iar termenul de prescripție de tragere la răspundere penală conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal al Republicii Moldova este de 2 ani.

Colegiul penal reține că potrivit materialelor prezentate de către Ministerul Justiției se atestă că infracțiunea a fost comisă în perioada de timp 2007 - 2011 fiind consumată la 10.06.2011, iar sentința de condamnare în privința lui Munteanu Nicolae a fost emisă la 20.11.2018 și a rămasă definitivă la 12.11.2019, astfel, termenul de prescripție al tragerii la răspundere penală a expirat la 10.06.2013.

Însă, deoarece Munteanu Nicolae a fost anunțat în căutare națională (de către autoritățile competente ale României) la 13.11.2019 și internațională la 26.11.2019, termenul de prescripție a executării pedepsei nu a fost suspendat, de asemenea, nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar întrerupe sau ar suspenda curgerea termenului de prescripție pe teritoriul Republicii Moldova, drept urmare, termenul de prescripție al executării pedepsei penale prevăzute la art. 250 din Codul penal al Republicii Moldova a expirat.

Iar, având în vedere faptul că Munteanu Nicolae a săvârșit un concurs de infracțiuni, Colegiul consideră că instanța de fond ținând cont de prevederile art. 84 din Codul penal, argumentat a stabilit lui MUNTEANU Nicolae pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul pedepsei stabilite a perioadei reținerii de la 17.04.2015 până la 18.04.2015, și în baza art. 65 alin. (3) din Codul penal, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

Și în temeiul art. 84 din Codul penal (pentru concurs de infracțiuni stabilite prin sentința penală nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dîmbovița, România, îndreptată prin încheierea din 20.12.2018 și rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Ploiești, România din 12.11.2019 și sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011), în privința lui MUNTEANU Nicolae s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 8 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul pedepsei stabilite a perioadei reținerii de la 17.04.2015 până la 18.04.2015, cu includerea în termenul pedepsei stabilite a perioadei aflării lui MUNTEANU Nicolae în stare de arest preventiv și reținere de la 12.11.2010 până la 23.02.2011 și perioada aflării în arest preventiv în Ucraina de la 06.01.2017 până la 14.02.2017, în baza art. 65 alin. (3) din Codul penal, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

În ceea ce privește aspectul executării pedepsei penale prevăzute la art. 250 din Codul penal al Republicii Moldova, Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor

art. 6 lit. l) al Convenției Europene privind valoarea internațională a hotărârilor represive, cererea urmează a fi respinsă, dacă sancțiunea este prescrisă potrivit legii statului solicitat, în speță – statul Republica Moldova.

Totodată, potrivit art. 61 alin. (1), anexa nr. 1 lit. c) al Convenției Europene privind valoarea internațională a hotărârilor represive și Legii nr. 19 din 10.02.2006 pentru ratificarea Convenției supra ,,Republica Moldova declară că își rezervă dreptul: să refuze executarea unei hotărâri represive europene, pronunțate de autoritățile statului solicitant la o dată când acțiunea penală pentru infracțiunea care a fost sancționată ar fi fost prescrisă după propria sa lege", prin urmare Colegiul menționează că prima inastanță ținând cont de prevederile aplicabile cazului, argumentat a admis partial demersul privind recunoașterea și punerea în executare a sentințelor statului Român, în privința condamnatului Nicolae Munteanu.

Or, potrivit art. 557 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care categoria sau durata pedepsei pronunţate în statul de condamnare nu corespunde legii penale a Republicii Moldova, instanţa de judecată, prin hotărîrea sa, o poate adapta la pedeapsa prevăzută de legea naţională pentru infracţiuni de aceeaşi categorie. Această pedeapsă trebuie să fie cît mai adecvată pedepsei aplicate prin hotărîrea statului de condamnare. Prin natura sau prin durata sa, această pedeapsă nu poate fi mai aspră decît cea pronunţată în statul de condamnare şi nici să depăşească limita maximă prevăzută de legea naţională.

9. Argumentul avocatului cu privire la faptul că acțiunile lui Munteanu Nicolae recunoscut vinovat prin sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România urmau a fi calificate de instanța de fond potrivit art. 325 alin. (1) Cod penal și nu potrivit art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative a fost exlusă agravanta: *săvârşită de două sau mai multe persoane,* de la art. 325 Cod penal, de către Colegiul penal, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Or, modificările operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în sensul decriminalizării agravantei: *săvârşită de două sau mai multe persoane,* de la art. 325 Cod penal, au intrat în vigoare la data de 07.09.2024.

Totuși, în cazul în care în prezent, acțiunile lui Munteanu Nicolae ar fi fost calificate în temeiul legii penale în redacția actuală, acțiunile ultimului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3) Cod penal, care potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunor grave.

Însă, instanța de recurs, potrvit prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod de procedură penală, nu este abilitată de lege să agraveze situația condamnatului Munteanu Nicolae.

Totodată, Colegiul penal nu pote reține ca întemeiat nici argumentul avocatului cu privire la faptul că *,,infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, este o infracțiune ușoară în temeiul art. 16 alin. (2) din Codul penal, termenul de prescripție al executării pedepsei penale prevăzut la art. 97 din Codul penal a expirat, respectiv sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, rămasă definitivă la 04.04.2011, nu putea fi recunoscută pe teritoriul Republicii Moldova",* or acțiunilor lui Munteanu Nicolae au fost calificate de către instanța de fond în baza art.325 alin.(2) lit.b) din Codul penal, în redacția Legii în vigoare la data examinării demersului înaintat de către Ministrul Justiției, speței nefiind aplicabile prevederile art.97 din Codul penal, cu referire la expirarea termenului de prescripție, din motiv că, potrivit art.16 din Codul penal, infracțiunea comisă de către Munteanu Nicolae se atribuie la categoria - infracțiunilor grave, termenul de prescripție pentru astfel de infracțiuni fiind de 10 ani, termen care a fost întrerupt prin faptul că condamnatul s-a sustras de la executarea pedepsei penale fiind anunțat în căutare inițial de către autoritățile competente din România la 13.11.2019 și ulterior, la 26.11.2019 internațional (INTERPOL)

Prin urmare, acțiunile lui Munteanu Nicolae au fost corect încadrate de către instanța de fond în baza art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal în redacția Legii penale în vigoare la data emiterii încheierii contestate.

10. Alegațiile avocatului recurentului cu privire la faptul că la pronunțarea încheierii contestate, instanța de judecată a ignorat prezența circumstanțelor atenuante în acțiunile lui Munteanu Nicolae, iar ca urmare nu a aplicat efectele circumstanțelor atenuante potrivit prevederilor art. 78 din Codul penal și ca consecință a individualizat greșit pedeapsa stabilită lui Munteanu Nicolae, de către Colegiu penal urmează a fi respinse, or la examinarea demersului Ministrului Justiției al Republicii Moldova privind recunoașterea și executarea pe teritoriul Republicii Moldova a sentinței străine în privința lui Munteanu Nicolae, obiectul soluționării a fost recunoașterea hotărârii definitive pronunțate de un alt stat, prin care persoana a fost recunoscută vinovată de comiterea unor infracțiuni și condamnată la pedeapsă penală, și nu examinarea cauzei penale în fond, cu expunerea asupra probatoriului, vinovăției persoanei, individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale.

Prin urmare, sentința penală nr. 1345 din 20.11.2018 emisă de Tribunalul Dîmbovița, România, precum și a sentința penală nr. 67 din 21.03.2011 emisă de Tribunalul Vaslui, România, în baza căreia Nicolae Munteanu a fost condamnat, au fost pronunțate de o instanță competentă, aceasta nu contravine ordinii publice din Republica Moldova și poate produce efecte juridice în țară potrivit legii penale naționale și tratatelor internaționale, iar pedeapsa aplicată în privința lui Nicolae Munteanu a fost stabilită în conformitate cu prevederile art.86 din Codul penal,

care prevede că, la executarea hotărârii unui stat străin, instanța de judecată înlocuiește *sancțiunea privativă de libertate pronunțată în statul străin cu o sancțiune prevăzută de propria lege penală pentru aceeași faptă, fără a agrava situația penală a condamnatului stabilită prin hotărârea statului străin.* Dacă legea statului străin prevede o sancțiune mai mică decât minimul prevăzut în legea internă, instanța de judecată nu va fi legată de acest minim și va aplica o sancțiune corespunzătoare sancțiunii pronunțate în statul străin.

Solicitarea avocatului recurentului cu privire la faptul că în privința lui Munteanu Nicolae, este posibilă aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal [Condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei], care va fi una rezonabilă şi echitabilă în raport cu fapta imputată acestuia, de către instanța de recurs urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, or concluzia instanței străine este una irevocabilă și nu mai poate fi pusă în discuție, or, prin faptul schimbării modalității de executare a pedepsei aplicate de o instanță străină, în ordinea examnări demersului privind recunoașterea și executarea hotărârii judecătorești străine pe teritoriul R.Moldova, s-ar denatura în esență caracterul pedepsei aplicate lui Munteanu Nicolae.

11. În această ordine de idei, se constată cu certitudine că au fost întrunite toate condițiile stipulate la art.558 Codul de procedură penală și în acest sens, solicitarea părții apărării de a fi casată încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 25 iunie 2024, nu și-a găsit confirmare, motiv din care instanța de recurs ajunge la concluzia că nu sunt constatate careva temeiuri ce ar răsturna soluția dispusă de prima instanță, considerente din care, urmează fi respins recursul declarat de către avocatul Ciobanu Vadim în interesele lui Munteanu Nicolae, cu menținerea fără careva modificări a încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 25 iunie 2024.

12. Conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1), pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către *avocatul Ciobanu Vadim în interesele lui Munteanu Nicolae* și menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 25 iunie 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței Cecan Silvia

Judecător Pascari Roman

Judecător Roșca Constantin